

Mnogovrstne novice.

* Čudna navada možitev pri Babiloncih. — Vsako leto o določenem času in na določenem mestu zberó se vsa dekleta, ki so spoznana bila za možitev sposobna, — zberó se pa tudi tukaj mladenči ženini. Potem pride licitant in kliče po eno dekle, da klicano stopi naprej in se prodá onemu, ki za-njo največ ponudi. Navadno se dražba (licitanda) začne z izklicem najlepših deklet, po katerih segajo najbogatejši Babilonski mladenči. Ko so po tej poti prodali najlepša dekleta, potem pride vrsta na grda. Tukaj pa se zasúče stvar drugače. Kdor vzame grdo, dobí še nekaj denarja povrh, in največ ga dobí tisti, kdor je vzel najgrjo. V ta namen se jemlje oni denar, ki se je skupil za najlepša dekleta — in tako prav za prav najlepša dekleta pomagajo grdim k možem.

* O izdajstvu v Dunajski orožarnici (arsenalu) se pripoveduje zdaj po vseh časnikih. Ker ta dogodka iznova potrjuje žalostno prikazen, da v našem cesarstvu ni nič izdajstva varno, naj tudi naš list poroča o njej. General Uhacius je nedavno iznašel novo velevažno fabrikacijo topov (kanón), ki je bila skrivnost drugim vladam. Pisár v Dunajski orožarnici, Nachtnebel po imenu, je po dogovoru se še dvema pisarjema (Zoller in Götz) podkupljen od ataše-a Italijanske vlade, podpolkovnika Meinoni-a, razodel mu dotične obrise in ž njimi mu ovadil skrivnost o izdelovanju Uhaciusovih topov. General Uhacius sam, ko je izpraševal izdajalce, kaj vse so razodeli Italijanu, je ves prestrašen izvedel, da — razen ene zeló važne točke — so vse skrivnosti izdane. Izdajalci so bili 4. dne t. m. izročeni Dunajski deželni sodnji toženi hudodelstva, da so vojniško skrivnost izdali tuji državi. Po tem izdajstvu so zavrženi vsi milijoni, ki so bili potrošeni na nove topove, ki bi Avstrijskemu topništvu (artileriji) dajali veliko prednost v vojski. Zdaj si tudi Italijanska vlada more delati take topove, in po tej tudi druge. Grozna korupcija je res v Avstriji povsod, kamor pogledaš! Lansko leto je kupil neki Ruski attaché skrivni Avstrijski načrt mobilizacije o primerljivi, ako bi Avstrijska armada o Rusko-turškem boji stopila v akcijo.

* Hiša za 50 kr. prodana! — C. kr. okrajna sodnija v Brni na Moravskem je nedavno hišo, ki je bila sodniško na 300 gold. cenjena, po 3. eksekutivni dražbi prodala. Ker nihče drug ni prišel k licitandi, jo je za 50 kr. dobil tožnik.

Solske drobtinice.

* Deželni šolski svèt na Koroškem je učiteljem v slovenskih šolah ostro zaukazal, nemški učiti; mudnim ponemčevalcem je zažugano, da ne dobijo 5letnih doklad pri svoji plači. — Po sili morajo tedaj ljudske šole na slovenski zemlji dresure biti za nemščino!

* V Brežicah na Štajarskem se je pri okrajni učiteljski konferenci 26. julija zeló nemškutarilo, le kaki 3 gospodje — kakor „Slov. učitelj“ piše — so si upali nekoliko slovenski govoriti. Sklenilo se je neki med drugim tudi to, da se telovadba slovenski mladini v nemščini podučuje — „omnia ad maiorem Germaniae gloriam!“

* Pravo so storili šolarji v Kapli na Koroškem, da so ušli iz šole učitelju, ki ne zna besedice slovenske, šolska mladina pa ne razume nemščine. — Če bode ponemčevanje v slovenskih krajih tako silovito koračilo naprej, res, da ne bode druge pomoči, kakor te, da stariši mladine ne pustijo v take šole, kjer se

tako očitno v obraz bíje ne le národni ravnopravnosti, ampak tudi pedagogiki sami.

* Povsod so nemčurji enaki! V Brnu, glavnem mestu Moravske, je na tisoče in tisoče Čehoslovánov, a vendar ni nobene ljudske šole s slovanskim učnim jezikom. Da bi jo dobili, so se obrnili ondašnji meščani s prošnjo na mestni odbor, a ta jim prošnje ni še rešil. Ako jim jo mestni odbor odbije, hočejo se pritožiti pri c. kr. deželnem šolskem svetu, in če tudi ta ne skaže jim pravice, gredó do ministerstva nauka. Če pa tudi tó ne dobó pravice, gredó s tožbo do c. k. upravne sodnije, od katere pričakujejo pravične rešitve zato, ker je ista viša sodnija ne davno vslišala prošnjo nekaterih Žižkovcev, ki so prosili nemške ljudske šole nasproti slovanski, ki je v Žižkovu. — Da, da! nemščina se lahko izprosi, al — slovenščina je vse drugo!

Politične stvari.

Ali bo kaj s pogodbo z Ogri?

Deželni zbor Dunajski je 4. dne t. m. zopet pričel svoje delo, v kratkem se bo zbral tudi Oggerski; obeh čaka važno delo, na dnevnem redu imata pogodbo med obema polovicama države.

Več ko 10 let je že preteklo, kar je bil sklenjen „zakon“ med Avstrijsko in Oggersko, ki se dualizem zove in že čez leto dni se ukvarjate vladi s ponovljenjem te zveze. Obravnave o tem so se vršile jake burno, padale so hude besede in večkrat je bilo ministerstvo prisiljeno ponuditi odstop; celó od zunaj pretečo nevarnost so hoteli porabiti Magjari v svoj prid in priganjali Avstrijski državni zbor, a ta se nikakor ni hotel podati. Magjari svojega namena niso dosegli.

Potem so poslali oba zbora domú, nadja se, da do jeseni se bodo razburjeni duhovi pomirili in trdovratnost omehčala. Tudi od zunaj so pričakovali ugodnega vpliva. Ali se je prva nada spolnila ali ne, to se bo kmalu pokazalo; zadnja se ni. Težko pa tudi, da bi se bili poslanci Avstrijskega zbora poboljšali v Magjarskem smislu. Razmere finančne na Oggerskem so preslabe, prežalostne, nasledki slabega gospodarstva Magjarov preočiti, s takim gospodarstvom se Dunajskemu zboru ne morejo prikupiti. Magjari se zdé vsem nezmožni za lastno gospodarstvo; z državo, ki je prišla popolnoma na kant, se Avstrijska polovica vendar ne more in ne sme zvezati na podlagi enakosti. Po dualizmu je tedaj država politično in gospodarsko onemogla. Beustova poskušnja se je skazila in v Cislajtani bi najraje imeli, da bi preteklih 10 let ne bilo. Za novo pogodbo imajo Magjari na Dunaji sila malo upanja, največje, česar se morejo nadjati, je to, da vse ostane v „status quo“ — pri starem.

Pa še tudi za to je malo upanja. Zdaj, ko gré za to, da se Avstrijska monarhija vtika v vnanje dogodbe tako, kakor bi bilo njej v prid, utegne odklenkati dualizmu; Magjari se zeló motijo, če mislijo, da se bo vsled dogodeb na jugu njihova reč rešila v zborih po njihovi volji. Demonstracije za Turke, ki so se godile v tem času po Oggerski zemlji, so vendar nekoliko odprle oči nemškim Dunajskim poslancem, da vidijo, kam merijo Magjari. Menda vendar ne bodo na Dunaji hoteli plesati po Magjarskih goslih, niti si ne bodo dali narekovati s Pešta take vnanje politike, ki bi bila edino Magjarom v prid. Potegniti se za Turke — kakor želé Magjari — bilo bi za Avstrijo poguba, še najbolj zagrizeni „turški listi“ si ne upajo več